Tax alert – Modificări ale Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal

Autor: Filip Justin Cucu, Junior Tax Consultant, Biriș Goran

Prin Hotărârea de Guvern nr. 1393/2024, publicată în data de 11 noiembrie 2024, se aduc modificări Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal în ceea ce privește impozitul minim pe cifra de afaceri (IMCA), impozitul suplimentar (ICAS), impozitul pe veniturile microîntreprinderilor și accizelor.

Referitor la ICAS și IMCA, sunt aduse explicații referitoare la stabilirea acestor tipuri de impozite și sunt introduse exemple referitoare la modul de calcul.

Privind impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, se clarifică domeniul de aplicarea al acestuia în ceea ce privește condițiile care trebuie îndeplinite pentru a se aplica, persoanele excluse de la aplicare și se adaugă prevederi despre depunerea bilanțurilor anuale.

Regimul accizelor se modifică în domeniul tutunului, în sensul în care se detaliază activitățile de producție pe care le pot desfășura antrepozitarii autorizați pentru producția de tutun prelucrat.

Tax Magazine Nr. 5 – sept –

oct 2024

Sumar Tax Magazine Nr. 5/2024

Cuprins | Table of contents
Editorial
Luisiana Dobrinescu – Provocări clasice, în era digitală
De actualitate
Ioana Cârțiță – Guvernul amână o serie de sancțiuni vizând casele de marcat și relaxează regulile pentru anumite afaceri. Codul QR de pe bonurile fiscale, suspendat temporar
Adrian Rus, Georgiana Bizdrigheanu, Andrei Boian – Ajustările voluntare de prețuri de transfer în contextul amnistiei fiscale – oportunități și conformitate
Impozite directe
Diana Pohață – Eludarea bugetului de stat pentru neplata CAS, CASS şi a impozitului pe venit, prin intermediul unui centru financiar offshore
Procedură fiscală
George Trantea – **Recunoașterea drepturilor avocatului de drept fiscal de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene**
Ana Marițiu – **Eroarea de fapt: cauză de nulitate a actului administrativ**
Raluca Petrariu – Suspendarea executării silite a obligațiilor fiscale
Sorin-Andreias Vasile – *Noi reglementări în materia prescripției răspunderii penale pentru infracțiunile de evaziune fiscală*
Jurisprudență fiscală națională
Daniela-Ioana Stăncioi, Alexandra Irina Ghergheșanu, Viorel Terzea – Sinteză de jurisprudență fiscală națională comentată
Jurisprudența fiscală a instanțelor europene
Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în perioada septembrie-octombrie 2024

Modificări privind sistemul RO e-transport

În *Monitorul Oficial al României* (Partea I) nr. 1124/11.11.2024 a fost publicată **OUG 129/2024 privind modificarea și completarea OUG 41/2022** („OUG 129/2024”). OUG 129/2024 aduce modificări importante cadrului legislativ actual care guvernează **sistemul RO e-Transport.**

Principalele modificări se referă la:

- **Posibilitatea modificării denumirii, caracteristicilor, cantităților și contravaloarii bunurilor transportate după expirarea termenului de valabilitate a codului UIT**, până cel târziu la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a finalizat transportul de bunuri. Totuși, astfel de modificări pot afecta gradul de risc fiscal al contribuabilului.
- **Sancțiunea complementară** pentru nedeclararea în sistemul RO e-Transport / pentru lipsa codului UIT, precum și pentru declararea unor cantități diferite:
- Nu se aplică în cazul primei contravenții dintre cele menționate;
- Este de 15% din contravaloarea bunurilor nedeclarate dacă contribuabilul săvârșește o a doua contravenție de acest tip în termen de maximum 12 luni de la prima sancționare;
- Este de 50% din contravaloarea bunurilor nedeclarate începând cu săvârșirea celei de-a treia contravenții din aceste categorii;
- Este de 100% din contravaloarea bunurilor nedeclarate începând cu săvârșirea celei de-a patra contravenții din aceste categorii;

- Nu se aplică dacă a doua contravenție este săvârșită într-un termen mai mare de 12 luni de la prima sancționare;
- Sancțiunea aplicabilă operatorului de transport pentru nerespectarea obligației privind monitorizarea transporturilor utilizând dispozitive GPS **se suspendă până la data de 31 martie 2025.**
- **Se va organiza un registru electronic de evidență centralizată a sancțiunilor aplicate.**

Impozitarea telemuncii transfrontaliere: tendințe și preocupări la nivel european

Autori: Claudia Sofianu, Partener, liderul departamentului Impozit pe venit și contribuții sociale, EY România

Maria Ciudin, Consultant Senior, People Advisory Services, EY România

Olivia Roșca, Consultant, People Advisory Services, EY România

Devenite de mare actualitate și, în același timp, subiecte sensibile, reglementarea lucrului la distanță și, respectiv, impozitarea muncii transfrontaliere încep să preocupe din ce în ce mai mult pe plan național, țările membre UE, dar și la nivelul Comisiei Europene. Chiar dacă pare că a fost ușor lăsată deoparte, este probabil ca, odată cu numirea noilor comisari europeni (care se va finaliza în cursul lunii noiembrie a.c.), analiza opțiunilor de impozitare a muncii transfrontaliere la distanță în țările UE să fie reluată. Fiind un subiect complex, aflat în continuă evoluție și având

în vedere creșterea popularității muncii la distanță și a telemuncii, autoritățile locale și europene sunt de acord că reglementările fiscale actuale trebuie completate, astfel încât au apărut inițiative recente menite să aducă necesare și obligatorii clarificări.

În acest moment, la nivelul Uniunii Europene (UE) nu există o legislație fiscală unificată specifică pentru lucrătorii la distanță. Impozitarea în UE este o chestiune complexă, deoarece fiecare stat membru are propriile lui legi și reglementări fiscale. Acum există însă câteva principii și acorduri generale care impactează lucrătorii la distanță în UE, astfel:

- Impozitarea pe bază de rezidență fiscală vs. Impozitarea pe bază de sursă a venitului.
- Tratate de dublă impunere: pentru a preveni dubla impunere (impozitarea în două țări pentru același venit), țările UE au semnat tratate de evitare a dublei impuneri între ele și cu multe țări din afara UE. Aceste tratate stabilesc unde ar trebui să fie impozitate diferite tipuri de venituri.
- Lucrători transfrontalieri: unele țări din UE au încheiat acorduri speciale pentru lucrătorii transfrontalieri, care locuiesc într-o țară din UE, dar lucrează în altă țară. Aceste acorduri pot afecta locul în care sunt plătite impozitele pe veniturile obținute de persoanele fizice în cauză.
- Libertatea de circulație: cetățenii UE au dreptul de a lucra în orice stat membru al UE, fără a avea nevoie de un permis de muncă. Acest lucru înseamnă, de asemenea, că se pot muta într-o altă țară și pot lucra de acolo de la distanță, în beneficiul angajatorului/ unei companii din țara de origine.
- Nomazii digitali: unele țări au început să introducă tipuri de vize sau regimuri fiscale speciale pentru nomazii digitali. Acestea pot oferi condiții fiscale

favorabile pentru a atrage lucrători la distanță din alte țări.

- Teleworking din străinătate: în timpul pandemiei COVID-19, multe țări din UE au emis orientări specifice pentru telelucrătorii la distanță care prestau munca din străinătate.

Pe lângă toate aceste considerente fiscale, nu trebuie neglijate nici alte arii conexe, cum ar fi siguranța și securitatea muncii, securitatea și acoperirea socială (i.e., plata contribuțiilor de asigurări sociale și modul de a beneficia de protecție și servicii sociale etc.), aspecte care țin de dreptul muncii și condițiile minime specifice fiecărui stat etc.

Practica fiscală actuală aplicată la nivelul UE, întărită de Convenția-model a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și Convenția-model a Organizației Națiunilor Unite (ONU), este aceea de impozitare a veniturilor salariale în țara în care angajatul își exercită activitatea profesională. Totuși, dacă angajatorul nu are sediul permanent în țara respectivă și nici angajatul nu petrece, de exemplu, mai mult de 183 de zile într-o perioadă de 12 luni sau o perioadă mai mare decât cea prevăzută în Tratatul de Evitare a Dublei Impuneri, dreptul de impunere asupra veniturilor salariale poate reveni statului de reședință al angajatorului.

În mod generic, putem spune că UE încurajează mobilitatea forței de muncă între statele membre, dar Comisia Europeană este cea care, până la implicarea altui organism internațional (de exemplu, OCDE), trebuie să propună diverse inițiative pentru a facilita munca transfrontalieră și a armoniza legislația fiscală.

De menționat faptul că perspective asupra impozitării telelucrătorilor transfrontalieri a oferit și Comitetul Economic și Social European (CESE), având în vedere faptul că în perioada pandemiei COVID-19 s-a lucrat foarte mult de la

distanță. Post-pandemie, fenomenul în care angajații, dar și alte tipuri de lucrători, au ales să desfășoare activitățile din alte locații, s-a extins și a dus la o creștere accelerată a numărului de lucrători transfrontalieri la distanță.

Acest lucru a fost posibil și datorită expansiunii digitalizării și dezvoltării tehnologice foarte avansate din ultima vreme, dar și ca urmare a faptului că mentalitatea lucrătorilor s-a schimbat radical după pandemie, iar o bună parte dintre aceștia au îmbrățișat această nouă cale de a lucra chiar ca un nou mod și stil de viață.

Chestiunea esențială de rezolvat, cu beneficiile tuturor celor trei părți implicate în acest tablou – angajat, țara de reședință a acestuia și țara de origine a companiei pentru care lucrează – este stabilirea clară a locului în care se impozitează veniturile astfel obținute, iar determinarea acestuia rămâne o provocare constantă în contextul fiscal actual.

Tendințe și propuneri

Există numeroase provocări/ întrebări în impozitarea muncii transfrontaliere ce țin mai ales de alocarea drepturilor de impozitare între țări. Dezbaterile pe subiect pornesc de la necesitatea găsirii acelui ideal echilibru între flexibilitatea lucrătorilor și necesitatea de a asigura o bază fiscală echitabilă pentru țările implicate. Au fost sugerate diverse reforme, inclusiv introducerea unor reguli fiscale standardizate pentru telemuncă în UE, clarificarea statutului lucrătorilor transfrontalieri și îmbunătățirea cooperării fiscale între statele membre.

O posibilitate ar consta în perceperea impozitului în țara de reședință a angajatului, într-un mod similar, în general, impozitării persoanelor care desfășoară activități independente. Cu toate acestea, un argument împotriva unui astfel de regim este acela că, din moment ce activitatea este

în continuare desfășurată pentru angajatorul situat în alt stat, dreptul de a percepe impozit pe venitul angajaților ar trebui să rămână în țara angajatorului. La urma urmei, costurile cu salariile sunt deductibile la calculul impozitului pe profit datorat în țara angajatorului.

CESE susține astfel tratamentul fiscal nediscriminatoriu între lucrătorii aceluiași angajator care își desfășoară activitatea din țări diferite, mai exact între categoriile de lucrători care sunt prezenți fizic în țara angajatorului și cei care prestează de la distanță din altă țară și sugerează ca țara de origine a angajatorului să fie opțiunea preferată pentru impozitare. Acest principiu ar simplifica procesele pentru angajați și ar fi atractiv și pentru angajatori. Totuși, un mecanism de partajare a veniturilor ar fi esențial pentru a compensa pierderea de venituri fiscale în țara de reședință a angajatului. CESE recomandă ca autoritățile fiscale să poată partaja veniturile fie folosind date reale privind prezența fizică a persoanei în fiecare stat, fie utilizând o cheie macroeconomică standardizată[1].

Dacă opinia CESE va fi implementată global, subiectul impozitării veniturilor salariale obținute de telelucrătorii transfrontalieri va impune revizuirea acordurilor bilaterale și multinaționale, precum și introducerea unor dispoziții noi în Convenția-model a OCDE.

Rămâne de văzut cum va implementa România posibilele modificări propuse de CESE în Aviz, dat fiind faptul că nu este încă membru al OCDE și nici în timpul pandemiei COVID-19 nu au fost adoptate măsuri fiscale speciale.

[1] https://www.eesc.europa.eu/en/our-work/opinions-information-reports/opinions/taxation-cross-border-teleworkers-globally-and-impact-eu

Studiu EY: criza costului vieții anticipează o vânătoare de promoții pentru cumpărăturile de sărbători, deși consumatorii sunt tot mai sceptici cu privire la valoarea reală a reducerilor

Autor: Georgiana Iancu, Partener, coordonator al practicii de Impozite indirecte și liderul sectorului de Retail și Produse de Consum, EY România

- **69% dintre consumatorii globali profită de reducerile speciale, precum cele de Singles Day și Black Friday**
- **64% se îndoiesc de valoarea reală a unei reduceri/promoții și 58% constată că articolele pe care le doresc nu sunt la promoție**
- **45% dintre consumatorii globali sunt îngrijorați că nu vor putea acoperi cheltuielile de sărbători, iar jumătate dintre ei apelează la împrumuturi sau carduri de credit pentru a le finanța**

Consumatorii continuă să dea dovadă de entuziasm pentru promoțiile de sezon în contextul adâncirii crizei globale a costului vieții, care îi determină să caute mai multe oferte în încercarea de a valorifica la maximum veniturile de care dispun. În pofida popularității reducerilor, în rândul vânătorilor avizați de promoții crește sentimentul de neîncredere în ceea ce privește valoarea reală a reducerii sau

a ofertei, potrivit celui mai recent studiu EY referitor la cumpărăturile de sărbători, *EY Holiday Shopping Survey*.

Studiul a sondat opiniile și atitudinile a 13.000 de consumatori din toată lumea cu privire la apropiatul sezon al promoțiilor de sărbători. 69% dintre respondenți au declarat că profită de evenimente de reduceri, precum Singles Day și Black Friday și le așteaptă cu interes (procentajul crește la 76% în cazul respondenților cu vârsta de până în 27 de ani și la 79% în cazul respondenților care au copii). Cu toate acestea, aproape două treimi (64%) dintre consumatorii intervievați sunt sceptici cu privire la promoțiile din perioada sărbătorilor, având îndoieli despre valoarea reală a reducerilor, iar un număr similar (58%) de respondenți constată că articolele pe care doresc să le cumpere nu sunt incluse în promoție.

Respondenții menționează presiunea existentă asupra veniturilor disponibile, 45% dintre ei fiind îngrijorați cu privire la capacitatea lor de a putea acoperi cheltuielile aferente acestui sezon de sărbători, procent care crește la 49% în cazul consumatorilor din Generația Z (cu vârste cuprinse între 18 și 27 de ani), în timp ce 57% intenționează să profite de reduceri din cauza situației lor financiare.

Reducerile încep devreme, dar vor face cumpărături consumatorii?

Reflectând concurența acerbă de pe piață, promoțiile de sărbători au început mai devreme în acest an, multe companii lansând campaniile de reduceri de sezon încă din septembrie sau octombrie. În pofida acestui fapt, mai mult de jumătate dintre consumatorii intervievați la nivel global (52%) au declarat că vor începe să își cheltuiască bugetul de sărbători mai târziu.

Făcând o comparație între țări, datele sugerează că mulți consumatori sunt optimiști că vor apărea oferte mai bune, pe

măsură ce se derulează campaniile de reduceri de sezon și comercianții devin tot mai motivați să scape de stocuri pentru a se pregăti pentru noul an. De fapt, șase din 10 consumatori respondenți au declarat că vor cumpăra anul acesta numai produse aflate la reducere sau oferite în cadrul unor promoții, iar 67% urmăresc în mod activ ofertele de pe piață pentru a obține cele mai bune oferte posibile, acest procent crescând la 73% în cazul consumatorilor cu copii.

Sunt cheltuielile impulsive de domeniul trecutului?

Consumatorii sunt, de asemenea, mai calculați cu privire la momentul și modul în care cheltuiesc, ceea ce reflectă în cazul multora preocupările legate de cheltuielile de sărbători. Patru din cinci (41%) dintre cei intervievați vor apela la împrumuturi sau carduri de credit pentru a-și finanța cheltuielile, iar soluțiile de tipul „cumperi acum, plătești mai târziu” vor fi o modalitate din ce în ce mai importantă de amânare a costurilor cu cumpărăturile, atât online, cât și în magazinele fizice.

Tot mai mulți consumatori se declară hotărâți să fie mai chibzuiți în cheltuirea banilor în acest an. În general, aceștia sunt mai interesați să cumpere articole care să ofere valoare și după încheierea sezonului. De exemplu, 34% dintre respondenți intenționează să cheltuiască mai mult pe tehnologie și 58% intenționează să refolosească decorațiunile de sărbători de anul trecut. De asemenea, aceștia sunt mai cumpătați în privința bugetelor lor de sărbători, de exemplu renunțând la mâncărurile și băuturile de sărbători care par puțin prea pretențioase.

În cazul multor consumatori, comportamentul în materie de cumpărături de sărbători nu are nimic de-a face cu vânătoarea de oferte. De exemplu, 48% dintre consumatorii respondenți la nivel mondial au declarat că, dacă găsesc cadoul ideal, îl vor achiziționa, indiferent dacă este la reducere sau nu.

Georgiana Iancu, Partener, coordonator al practicii de Impozite indirecte și liderul sectorului de Retail şi Produse de Consum, EY România: „În contextul actualei crize a costului vieții, consumatorii devin din ce în ce mai prudenți și sceptici în privința valorii reale a reducerilor și promoțiilor. Observăm o schimbare semnificativă în comportamentul de cumpărare, unde accentul se pune pe găsirea celor mai bune oferte și pe maximizarea valorii fiecărei sume cheltuite. În ciuda entuziasmului pentru evenimentele de reduceri, consumatorii sunt mai calculați și mai atenți la autenticitatea ofertelor. Este esențial ca retailerii să răspundă acestor așteptări prin transparență și oferte reale, pentru a câștiga încrederea și loialitatea consumatorilor”.

Fragmentare festivă: găsirea unui echilibru între magazinele fizice, comerțul digital și logistică

Studiul arată că magazinele fizice sunt în continuare locul unde majoritatea consumatorilor respondenți (68%) intenționează să își facă cumpărăturile în acest sezon de sărbători. Mulți consumatori doresc să vadă, să atingă și să interacționeze fizic cu un produs înainte de a face o achiziție. În această privință, magazinele oferă un nivel de încredere care este greu de reprodus în spațiul digital.

Cu toate acestea, experiența digitală evoluează rapid, iar consumatorii abili și avizați sunt dispuși să facă trecerea de la un canal la altul pentru a beneficia de oferta ideală.

Preferințele Generației Z prefigurează viitorul: cadouri pentru sine și cumpărarea de produse durabile și second-hand

Consumatorii tineri vor fi, probabil, cei mai activi cumpărători în acest sezon de sărbători. De fapt, aproximativ 40% dintre respondenții din Generația Z intenționează să își sporească cheltuielile în aproape toate categoriile, de la îmbrăcăminte, la tehnologie și experiențe.

Generațiile mai tinere acordă prioritate produselor care sunt

organice sau sunt obținute în mod durabil, ei căutând în mod activ, mai mult decât oricare altă generație, mărcile armonizate cu valorile lor. Mai bine de o treime dintre respondenții din Generația Z (35%) intenționează să cumpere articole second-hand drept cadouri, fie pentru a-și conserva bugetul, fie pentru a investi în produse de calitate mai înaltă pe care nu și le-ar permite dacă ar fi noi. Unele mărci deja valorifică această tendință înființând sau investind mai mult în platforme de revânzare a propriilor produse.

Una dintre oportunitățile pe care le au companiile în acest sezon de sărbători este să satisfacă așteptările Generației Z în materie de confort. Există o probabilitate mai mare ca membrii acestei generații să aprecieze opțiunile mai rapide, transportul gratuit și intervalele de livrare flexibile, comparativ cu celelalte generații. De exemplu, 40% dintre respondenții din Generația Z apreciază livrarea în două ore sau în aceeași zi, comparativ cu doar 25% dintre cei din grupa de vârstă 60-65 de ani.

Deși aceste așteptări sunt dificil de satisfăcut într-un mod în care să fie și profitabil, acestea reprezintă în același timp și oportunități. Aproape jumătate dintre respondenții din Generația Z au declarat că ar achiziționa ceva pentru sine, atunci când fac cumpărături online pentru a atinge un prag valoric pentru transport gratuit, comparativ cu 35% dintre respondenții în vârstă de peste 60 de ani. Companiile care își adaptează pragurile valorice pentru transport gratuit ținând cont de acest aspect pot stimula achiziții suplimentare și își pot spori marjele de profit.

Fenomenul imigraționist mondial al forței de muncă generează importante efecte sociale, economice și politice. Ce soluții au adoptat Uniunea Europeană și alte țări din lume?

Autori: Corina Mîndoiu, Partener, People Advisory Services, EY România

Iulian Pasniciuc, Director, People Advisory Services, Global Immigration, EY România

Recent apărută, analiza pe trimestrul trei 2024 a publicației Global Immigration Trends and Highlights, relevă imaginea la zi a evoluției imigrației corporative la nivel mondial, informațiile fiind relevante pentru politicile care au fost propuse ori chiar sunt aplicate în jurisdicțiile-cheie din regiunile America, Asia-Pacific și regiunea EMEIA (Europa, Orientul Mijlociu, India, Africa). Vorbim despre reforme legislative majore în mai multe țări și inițiativele privind digitalizarea proceselor de aplicare, dar și despre impactul geopoliticii asupra politicii de imigrare și aspecte colaterale.

Contextul este unul în care mai multe state europene și-au actualizat politicile privind imigrația, pe fondul necesității rezolvării mai multor probleme, simultan: nevoia de forță de muncă din exterior, în special în domeniile care nu au nevoie de înaltă calificare, iar pe de altă parte, fenomenul imigraționist vine la pachet cu o serie de aspecte sociale,

economice și politice, cărora Europa trebuie să le găsească soluții echitabile și echilibrate.

Politica UE privind migrația și azilul

UE a dezvoltat SECA (Sistemului European Comun de Azil), care include reguli comune pentru procedurile de azil, cu scopul de a oferi o abordare unitară în materie de azil, care stabilește , standarde pentru condițiile de primire a solicitanților de azil și criterii pentru determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil (Regulamentul Dublin). În septembrie 2020, Comisia Europeană a propus un nou Pact European privind Migrația și Azilul, care vizează o gestionare mai eficientă a migrației. Pactul include propuneri pentru proceduri de azil și returnare mai rapide, un mecanism de solidaritate între statele membre și parteneriate consolidate cu țările de origine și de tranzit. Agenția Europeană pentru Garda de Frontieră și Coastă (Frontex) joacă un rol-cheie în gestionarea frontierelor externe ale UE și în combaterea migrației ilegale.

Restricții și măsuri de control

UE menține un sistem de control al frontierelor externe pentru a gestiona intrarea persoanelor în spațiul Schengen. Aceasta include verificări sistematice și evaluarea riscurilor de Securitate. SIS este o bază de date care permite schimbul de informații între statele membre despre persoanele care pot reprezenta o amenințare la adresa securității sau care sunt căutate în legătură cu infracțiuni. UE a încheiat și acorduri de readmisie cu țările de origine și de tranzit, care obligă aceste țări să-și primească înapoi cetățenii care nu au dreptul de a rămâne în UE. În situații de criză, cum ar fi pandemia COVID-19, statele membre pot introduce controale temporare la frontierele interne și pot impune restricții de călătorie.

Politica UE privind migrația este adesea subiectul unor

dezbateri intense. Organizațiile pentru drepturile omului și grupurile de advocacy susțin că UE trebuie să îmbunătățească condițiile de primire a solicitanților de azil și să asigure că procedurile de azil sunt echitabile și accesibile.

Noi politici pentru acoperirea deficitelor de competențe

Mai multe jurisdicții au lansat sau intenționează să lanseze noi vize și permise pentru talentele înalt calificate (Australia, Mauritius), iar majoritatea statelor europene au simplificat cerințele pentru solicitanții de Carte Albastră, în conformitate cu Directiva revizuită privind Cartea Albastră a UE. Alte guverne au luat măsuri pentru a-și reduce dependența de lucrătorii străini (Oman, Marea Britanie) și pentru a efectua verificări mai stricte și controale de conformitate mai stricte (Finlanda, Polonia) ori au introdus noi cerințe pentru angajatori, inclusiv inspecții mai riguroase pentru evaluarea impactului asupra pieței muncii (Canada) și o examinare mai atentă a cererilor (Noua Zeelandă).

UE a amânat *sine die* lansarea sistemului său de intrare/ieșire (EES), prevăzută inițial pentru luna noiembrie 2024, în timp ce Thailanda, Israel și Marea Britanie intenționează să introducă (ori să extindă utilizarea) sisteme de autorizare electronică a călătoriilor (ETA) la sfârșitul anului 2024 sau în 2025.

Politici naționale privind imigrația

La nivelul Uniunii Europene se observă, în rândul unora dintre statele membre, tentative de adoptare a unor noi sisteme și modalități de a controla mai bine fenomenul imigraționist. Finlanda a început să efectueze verificări automate ale conformității în materie de imigrație a specialiștilor străini eligibili care dețin permise de ședere și a introdus, cerințe mai stricte de depunere a cererilor pentru permise de ședere. În Irlanda, Legea 2024 privind permisele de muncă introduce

noi măsuri și procese simplificate pentru solicitanții și titularii de permise de muncă din afara SEE, Luxemburg și Țările de Jos și-au simplificat legislația privind cardurile albastre UE, inclusiv reducerea cerinței privind salariul minim pentru solicitanți și relaxarea cerințelor educaționale.

La polul opus, Polonia va crește numărul controalelor de conformitate în materie de imigrație precum și controalele în legătură cu Directiva UE privind lucrătorii detașați, vizitatorii de afaceri străini și lucrătorii din țară. Lituania a luat măsuri pentru a întări controlul la frontieră și a construit bariere fizice pentru a preveni trecerile ilegale. Suedia a anunțat că intenționează să numească un anchetator care să propună reglementări mai stricte privind eliberarea permiselor de ședere membrilor de familie a titularilor acestor premise, iar în Parlament a fost prezentat un proiect de lege care propune simplificarea cerințelor de solicitare pentru solicitanții de Carte Albastră a UE.

Ce se întâmplă în România

Reglementările locale sunt deja destul de stricte, cele mai recente modificări din 2024 fiind stabilite prin Legea 28/2024, în vigoare din 8 martie a.c., și, respectiv, OUG 25/2024. Legea rezolvă câteva aspecte importante în legislație privind regimul forței de muncă străine înalt calificate, în acord cu prevederile Directivei UE 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea locurilor de muncă înalt calificate. Noile reglementări schimbă modul în care angajatorii din România recrutează și gestionează lucrătorii foarte calificați din țările terțe. OUG 25/2024 a fost adoptată ca urmare a Deciziei (UE) 2024/2010 a Consiliului din 30 decembrie 2023 privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Bulgaria și în România, fiind eliminate controalele asupra persoanelor, la frontierele aeriene și maritime ale Bulgariei și României.

În concluzie, politicile UE privind imigranții și restricțiile asociate sunt într-o permanentă adaptare la provocările globale și regionale, în ideea de a găsi acel echilibru necesar între protejarea drepturilor migranților și menținerea securității și ordinii în spațiul său teritorial. Totuși, aceste politici rămân un subiect de dezbatere intensă și de evoluție continuă.

Uniunea Europeană (UE) se confruntă cu provocări complexe în gestionarea migrației și a solicitărilor de azil, iar politicile sale reflectă o încercare de a echilibra respectarea drepturilor omului cu securitatea frontierelor și gestionarea fluxurilor migratorii.

Tendinţe în fiscalitate: Directiva FASTER – ce presupune și pentru cine vor fi benefice prevederile acesteia

Autori: Andra Cașu, Partener, liderul departamentului Impozite directe, EY România

Teona Braia, Manager, Impozite directe, EY România

Tendințele fiscale la nivel european au fost marcate în ultimii ani de inițiative menite să simplifice și să modernizeze sistemele de taxare, promovând un cadru mai echitabil și transparent pentru contribuabili și autorități fiscale.

Cel mai bun exemplu în acest sens este ***Pachetul pentru o taxare echitabilă și simplă***, creat și promovat de Comisia Europeană, care cuprinde nu mai puțin de 25 de inițiative. Acesta vizează reducerea obstacolelor fiscale și a poverilor administrative pentru companii, îmbunătățirea conformării fiscale, cu scopul intrinsec de combatere a evaziunii fiscale. La fel de importantă ca obiectiv final este utilizarea tehnologiei pentru a exploata datele fiscale într-un mod eficient și sprijinirea drepturilor contribuabililor, ambele fiind considerate componente prioritare ale acestui plan. Fiind un plan pe termen lung, acesta a fost urmat de o serie de propuneri, dintre care unele s-au și concretizat în acte normative.

În acest sens, ne-am propus realizarea unei serii de analize, prin care să aducem la cunoștință publicului și să explicăm inițiativele europene și internaționale în materie de fiscalitate.

Începem cu propunerea de **Directiva FASTER** (Faster and Safer Relief of Excess Withholding Taxes – în traducere liberă ar fi „Directiva referitoare la reducerea mai rapidă și mai sigură a surplusului de impozite reținute la sursă”), care stabilește instituirea unor norme privind emiterea unui certificat de rezidență fiscală digitală și proceduri de reducere a oricărui surplus de impozit reținut la sursă care poate fi reținut de către un stat membru pentru dividendele provenite din acțiuni cotate la bursă și, după caz, pentru dobânzile aferente obligațiunilor cotate la bursă plătite proprietarilor înregistrați care sunt rezidenți fiscali în afara statului membru respectiv.

Directiva FASTER se aplică intermediarilor financiari[1] certificați care facilitează tranzacțiile transfrontaliere de valori mobiliare. Acești intermediari financiari vor trebui să se înregistreze într-un registru național al intermediarilor financiari certificați și să respecte noile cerințe de raportare impuse de directivă.

Intermediarii financiari certificați vor fi responsabili pentru furnizarea de informații detaliate despre destinatarii plăților de dividende sau dobânzi, plătitorii acestor sume și aplicarea măsurilor anti-abuz. De asemenea, aceștia vor trebui să asigure conformarea cu noile proceduri de restituire a impozitelor reținute.

Scopul principal al acestor măsuri este de a simplifica și securiza procesul de restituire a impozitelor reținute în exces, reducând astfel timpul și sarcinile administrative pentru investitori și asigurând o mai mare transparență și cooperare între statele membre ale UE. Totuși, pentru intermediarii financiari aceasta va presupune un efort suplimentar.

Pe scurt, **Directiva FASTER**, vizează:

3. **Introducerea unui Certificat digital de rezidență fiscală al UE (eTRC)**: atât pentru persoane fizice, cât și pentru cele juridice, emis de statul membru de rezidență în termen de o zi lucrătoare de la depunerea cererii. eTRC ar urma să aibă un conținut și un format comun care să fie emis/verificat în mod digital de către toate statele membre.
4. **Stabilirea unor proceduri de restituire a impozitelor reținute**: statele membre pot alege între un sistem de „reducere a impozitului reținut la sursă” și un sistem de „rambursare rapidă”, sau o combinație a acestora.
5. **Standardizarea obligațiilor de raportare**: prin crearea unui registru național al intermediarilor financiari certificați, pentru a standardiza obligațiile de raportare și a asigura conformarea cu noile cerințe.

Trendul va deveni normalitate

Consiliul CE a prelungit termenul inițial pentru intrarea în vigoare a directivei, de la 1 ianuarie 2027 la 1 ianuarie 2030, dar ceea ce deschide Directiva FASTER este un drum fără

întoarcere. Vor exista proceduri mai rapide de restituire a anumitor impozite, în viitorul apropiat, mai ales a celor aplicate câștigurilor din investiții. Și, chiar dacă vorbim despre o propunere de directivă, este foarte posibil să asistăm la situații în care unele state UE vor fi pioniere în aplicarea prevederilor și vor deschide un trend ce va deveni normalitate mai devreme de anul 2030.

[1] *„intermediar financiar” înseamnă un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la articolul 2, alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 din 23 iulie 2014, o instituție de credit, astfel cum este definită la articolul 4, alineatul (1), punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau o firmă de investiții, astfel cum este definită la articolul 4, alineatul (1), punctul 1 din Directiva 2014/65/UE, sau o persoană juridică dintr-o țară terță care a fost autorizată să furnizeze servicii comparabile cu cele furnizate de un depozitar central de titluri de valoare, de o instituție de credit sau de o firmă de investiții în temeiul unei legislații comparabile a unei țări terțe de rezidență, care face parte din lanțul plăților titlurilor de valoare dintre entitatea emitentă de titluri de valoare și proprietarul înregistrat care primește plăți pentru astfel de titluri de valoare.*

Studiu EY Work Reimagined 2024: Creștere exponențială a adoptării Inteligenței

Artificiale la locul de muncă

Autor: Claudia Sofianu, Partner EY România PAS TAX Leader

- **Utilizarea IA de către angajați a crescut accentuat la nivel global, la 75% față de 22% în 2023**
- **Intenția angajaților de a demisiona a înregistrat o creștere de 4%, în pofida incertitudinilor economice, ajungând la un nivel de 37%**
- **Există discrepanțe mari între așteptările referitoare la pachetele de recompensare: angajații vor sporuri și stimulente mai mari, angajatorii acordă o mare importanță beneficiilor care țin de sănătatea și starea de bine a angajaților lor**

Utilizarea Inteligenței Artificiale generative (GenAI) la locul de muncă a înregistrat o creștere semnificativă, de aproape patru ori, de la 22% în 2023, la 75% în prezent. Cea mai ridicată rată de utilizare este atribuită sectorului tehnologic (90%), iar cea mai mică, sectorului guvernamental și public (60%).

Aceasta este doar una dintre concluziile studiului EY Work Reimagined 2024, ediție care explorează oportunitățile de dezvoltare a afacerilor rezultate din reparametrizarea peisajului tehnologic, suprapusă pe dinamismul constant al pieței muncii.

Mai bine de o treime dintre respondenți au raportat că utilizarea IA le-a ameliorat productivitatea (37%) și le-a permis să se concentreze pe activitățile cu valoare ridicată (36%).

Totuși, utilizarea efectivă a IA este în strânsă dependență de programele de învățare din cadrul organizațiilor și de calitatea acestora. Peste jumătate dintre angajații care utilizează IA (58%) declară că programele de dezvoltare și instruire ale organizației lor sunt „peste medie” sau

„excelente”.

Pornind de la peisajul tehnologic redefinit prin utilizarea la scară largă a IA, studiul arată și faptul că activitatea profesională se îndepărtează tot mai mult atât de ideea de loc de muncă, cât și de aceea de carieră. Astfel, angajații valorifică primordial existența unui pachet salarial cât mai mare (81%), un nivel mai ridicat al bunăstării și carierei (79%) și telemunca (75%).

Intenția de demisie crește, în special în rândul generațiilor Z și Millenials

Peste 38% dintre respondenți au declarat că vor analiza posibilitatea de a demisiona în următoarele 12 luni, 25% dintre aceștia indicând și faptul că intenționează să-și schimbe domeniul de activitate.

Această atitudine este în mod particular prezentă în rândul milenialilor, 40% dintre aceștia intenționând să plece de la locul de muncă actual, față de, de exemplu, 23% dintre Baby Boomers. O preferință diferită de plecare se manifestă și în cazul bărbaților – de 1,2 ori mai mare comparativ cu femeile.

Per total, intenția angajaților de a demisiona a crescut cu 4% față de anul precedent. Potrivit studiului, în pofida incertitudinilor economice, 37% dintre aceștia au declarat că în următorul an își vor schimba angajatorul.

„În contextul actual, devine o așteptare naturală oferirea unor elemente de recompensare din ce în ce mai pragmatice. În timp ce anumite elemente vor rămâne perene – calitatea leadership-ului de exemplu, mulți dintre motivatorii de moment sunt semnificativ mai pragmatici. Organizațiile care își doresc succesul într-un termen scurt vor trebui să suprapună oferirea unui cadru tehnologic complex cu elemente de motivare foarte tangibile”, este de parere Claudia Sofianu, Partner EY Romania PAS TAX Leader.

Studiul detaliază apoi măsura în care organizațiile pot atinge un „avantaj în domeniul talentelor”, din perspectiva a cinci dimensiuni: 1) wellbeing, 2) tehnologie, 3) remunerare, 4) învățare, dezvoltare, carieră, 5) cultură și climat organizațional.

Liderii financiari mizează pe inteligența artificială pentru a răspunde la criza de încredere în raportările companiilor

Autor: Guillaume Macczak, Partener EY România Finance Consulting leader

- **96% dintre liderii financiari din lume spun că sunt îngrijorați cu privire la integritatea și credibilitatea datelor nefinanciare**
- **57% dintre investitori au declarat că inteligența artificială ar putea fi esențială pentru evaluarea credibilității și exactității datelor, în timp ce 51% au fost de părere că aceasta ar putea ajuta la identificarea discrepanțelor**

Temerile cu privire la integritatea și credibilitatea datelor esențiale pentru raportările companiilor îi preocupă pe liderii financiari din întreaga lume, dar există speranțe tot mai mari că inteligența artificială ar putea oferi unele răspunsuri atât de necesare, potrivit ediției 2024 a studiului *EY Global Corporate Reporting*.

A noua ediție a studiului explorează opiniile a peste 2.000 de lideri financiari și a 815 investitori instituționali din întreaga lume cu privire la situația raportărilor efectuate de companii. Sunt evaluate provocările semnificative cu care se confruntă companiile în privința raportării financiare și nefinanciare, măsurile pe care le iau acestea și perspectivele pentru anii următori.

Printre principalele concluzii se numără o preocupare aproape universală în rândul liderilor financiari, potrivit căreia datele nefinanciare produse de organizațiile lor nu sunt adecvate susținerii procesului decizional. 96% dintre respondenți au declarat că sunt îngrijorați cu privire la integritatea și credibilitatea acestor date și 39% au menționat probleme legate de formatul datelor, iar 35% de neconcordanțe.

Concluziile studiului trag și alte semnale de alarmă cu privire la standardele de raportare, relevând temeri cu privire la impactul pe care datele de slabă calitate l-ar putea avea asupra obiectivelor globale importante. Jumătate dintre respondenți sunt foarte îngrijorați de faptul că organizațiile nu își vor îndeplini obiective de sustenabilitate vitale în anii următori, numai 47% dintre liderii de funcții financiare și 53% dintre investitori fiind de părere că majoritatea companiilor își vor atinge obiectivele declarate.

Studiul a arătat că este în creștere accentul pus de stakeholderi pe vectorii de valoare nefinanciari, mai bine de două treimi dintre liderii financiari (69%) declarând că au remarcat faptul că investitorii adresează mai multe întrebări cu privire la aceste aspecte comparativ cu acum doi ani.

Un procent de 55% dintre respondenți se tem că companiile lor s-ar putea confrunta cu acuzații de *greenwashing* în sectorul lor de activitate, evidențiind semne de întrebare cu privire la faptul că raportările nefinanciare ar fi susținute de

procesele, datele și demersurile adecvate necesare.

Investitorii sunt optimiști că noile standarde de raportare ar putea sprijini eforturile companiilor de a îmbunătăți raportările de sustenabilitate, 78% dintre respondenți fiind de părere că noile reglementări ar putea avea un impact pozitiv. Cu toate acestea, liderii financiari par îngrijorați: mai bine de jumătate (55%) au declarat că se așteaptă la costuri împovărătoare, iar două cincimi (44%) consideră că respectarea noilor norme va fi extrem de complicată.

Guillaume Macczak, Partener, EY România Finance Consulting leader: *„Presiunea asupra directorilor financiari (CFO) și a altor lideri din domeniul financiar este în creștere în UE și în România, având în vedere că CSRD va fi auditat începând cu 2024. Aceasta pune sub semnul întrebării nu doar calitatea raportării, dar și impactul pe care îl poate avea asupra altor comunicări către investitori. Responsabilitatea primită de către directorii financiari în raportarea non-financiară vine la pachet cu cereri de eficientizare a companiei. Una dintre principalele provocări este măsurarea calității datelor în această zonă eterogenă, după o perioadă de implementare a guvernanței calității datelor financiare, care au fost structurate o lungă perioadă de timp.”*

Cu toate acestea, există speranțe mari că tehnologia ar putea oferi răspunsurile necesare. Mai bine de jumătate dintre investitori (57%) sunt de părere că inteligența artificială s-ar putea dovedi foarte utilă ca instrument de evaluare a credibilității și exactității informațiilor financiare și nefinanciare, în timp ce 52% cred că aceasta ar putea fi folosită pentru a evalua date alternative, iar 51% consideră că inteligența artificială ar putea ajuta la identificarea discrepanțelor în raportările efectuate de companii.

Două cincimi dintre liderii financiari (43%) și-au exprimat entuziasmul cu privire la utilizarea inteligenței artificiale în raportarea companiilor, dar mai mult de un sfert dintre

aceștia (29%) au spus că vor aștepta până când vor fi mai bine înțelese riscurile presupuse de această tehnologie, în timp ce 39% sunt reticenți în ceea ce privește costurile potențiale și 36% sunt preocupați de respectarea tuturor normelor și reglementărilor referitoare la inteligența artificială. Numai o treime dintre aceștia (32%) au declarat că dispun deja de tehnologii avansate pentru gestionarea și analizarea datelor.

Anularea obligațiilor fiscale datorate de debitorul persoană fizică, ca urmare a radierii. Imposibilitatea preluării obligațiilor de către persoana fizică

Decizia nr.57 în dosarul nr. 68/1/2024

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea – Secţia de contencios administrativ şi fiscal, în Dosarul nr. 2.705/111/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile şi, în consecinţă, stabileşte că:

În interpretarea prevederilor art. 266 alin. (4^1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile art. 23 alin. (3) și (4) din Codul de procedură fiscală, în ipoteza specială a incidenței prevederilor art. 181 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, forma în vigoare anterior modificării survenite prin Legea nr. 216/2022, în cazul

anulării obligațiilor fiscale datorate de debitorul persoană fizică în desfăşurarea activităţii în mod independent, ca urmare a radierii debitorului din registrul în care a fost înregistrat, incidența art. 181 din Legea nr. 85/2014 împiedică preluarea obligațiilor de către persoana fizică.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 octombrie 2024.